

בולעטין # 178 - תמוז תשל"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבֵאתֶם שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

תוי"ט על מסכת זבחים פרק יד משנה ה

(ה) באו לגלגל - וימי הגלגל י"ד שנה שכבשו וחלקו. כן כתב הר"ב במתניתין דלקמן ומפורש בגמרא מדאמר כלב [ביהושע י"ד] [ז'] בן מ' שנה אנכי בשלוח משה וגו' ועתה החיה ה' אותי כאשר דבר זה מ"ה שנה. ושלוח מרגלים היתה בשניה ליציאת מצרים הרי ששבע כבשו. ומדשבע שכבשו שבע נמי שחלקו [סברא בעלמא היא. רש"י] ואיבעית אימא דלא משכחת לה י"ד שנה אחרי אשר הוכתה העיר דיחזקאל ואין להאריך בזה]:

תוספתא מסכת סוטה פרק ד

(ד) משה זכה בעצמות אף הוא לא נתעסק בו אלא המקום ב"ה שנא' (דברים לד) ויקבור אותו בגי' וגו' מלמד שהיה מוטל [בגופו] של שכינה כארבעה מילין מחלקו של ראובן לחלקו של גד שמת בתוך שדה ראובן

שנא' (במדבר לב) ובני ראובן בנו וגו' ומנין שנקבר בתוך שדה נחלתו של גד שנא' (דברים לג) ולגד אמר ברוך מרחיב גד וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון ומלאכי השרת סופדין ואומרין לפניו (שם) צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל וכן הוא אומר בסוטה (במדבר ה) ובאו המים המאררים האלה וגו' ירך מקום שהתחילה בעבירה תחלה משם פורעניות מתחלת לבא עליה ירך [התחילה] בעבירה תחלה ואח"כ בטן לפיכך תלקה [ירך] תחלה ואח"כ בטן שנא' (שם) והשקה את המים וכן אתה מוצא באנשי [מבול] אדם התחיל בעבירה שנא' (בראשית ו) וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ אף הן לקו תחלה והשאר לא פלטו שנא' (שם ז) וימח את כל היקום וגו' קטני סדום הן התחילו בעבירה תחלה שנא' (שם יט) טרם ישכבו ואנשי העיר וגו' אף הן לקו תחלה והשאר לא פלטו שנא' (שם) ואת האנשים אשר פתח הבית וגו' [גדולי] מצרים הן התחילו בעבירה תחלה שנא' (שמות א) ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן וגו' הן לקו תחלה והשאר לא פלטו שנא' (שם ז) ובכה ובעמך וגו': מרגלים הן התחילו בעבירה תחלה שנא' (במדבר יג) ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אותה וגו' הן לקו תחלה [והשאר לא פלטו הן לקו תחלה] דכתיב (שם יד) וימותו האנשים מוציאי דבת הארץ והשאר לא פלטו שנא' (שם יד) אני ה' דברתי אם לא זאת אעשה שכינתי ארץ ישראל התחילו בעבירה תחלה שנא' (ירמיה יב) כה אמר ה' על כל שכני הרעים הנוגעים בנחלה וגו' אף הן לקו תחלה והשאר לא פלטו שנא' (שם) הנני נותשם וגו' נביאי ירושלים [הן] התחילו בעבירה תחלה שנא' (שם כג) כי מאת נביאי ירושלים יצאה חנופה לכל הארץ אף הן לקו תחלה והשאר לא פלטו שנא' (שם כט) ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל וגו':

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)